

anses for berettigede til egentlig flygtningestatus efter udlændingelovens § 7, stk. 1. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 232 af 6. juni 1985 om ændring af udlændingeloven. Pr. 1. september 1986 havde ca. 350 personer fået opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 2.

Kommunernes Landsforening har henstillet, at reglen om fuld refusion endvidere udstrækkes til personer, der får opholdstilladelse efter udlændingelovens regler om familiesammenføring, når det drejer sig om flygtningefamilier. Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, gives der efter ansøgning opholdstilladelse til

- en udlænding, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person,
- mindreårigt barn af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver,
- forældre over 60 år til et dansk eller nordisk barn eller et barn med opholdstilladelse efter §§ 7-8.

Det sker i en del tilfælde, at sådanne personer ikke selv søger asyl, selv om de i mange tilfælde kunne få det. Herved bevarer de muligheden for at kunne rejse tilbage til hjemlandet, f.eks. for at besøge familie.

Disse personer har i reglen samme behov for at deltage i Dansk Flygtningehjælps integrationsprogram som de egentlige flygtninge, der får opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-8. Der er endvidere samme behov for at refundere kommunernes udgifter til disse personer.

Fra maj 1985 til september 1986 fik omkring 1.100 personer opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af tilknytning til en flygtning.

Udgiften pr. person, der deltager i Dansk Flygtningehjælps integrationsprogram, udgør ca. 130.000 kr., beregnet ud fra en gennemsnitlig integrationsperiode på 18 måneder. Den besparelse, kommunerne opnår, forudsættes at indgå i drøftelserne om kompensation i forbindelse med ændring af refusionsperioden.

Refusionsperioden

Efter gældende regler får kommunerne fuld refusion af udgifter til en flygtning, så længe den pågældende ikke har klaret sig uden hjælp i en sammenhængende periode på 2 år. Herved skal

der dog ses bort fra hjælp, der ydes i en ganske kortvarig periode og hjælp til enkelte formål.

Dette foreslås ændret, således at der under alle omstændigheder ydes refusion i de første 5 år efter opholdstilladelsen. Da flygtninge som hovedregel gennemgår et integrationsprogram under Dansk Flygtningehjælp af omkring 1½ års varighed, indebærer dette at der i reglen ydes refusion i 3½ år efter at flygtningen er overgået til kommunen. Forslaget medfører forskydninger af udgifter fra staten til kommunerne. Spørgsmålet om kompensation herfor og om de kommunaløkonomiske konsekvenser drøftes mellem Kommunernes Landsforening, Amdradsforeningen og indenrigsministeriet. Ændringen giver visse administrative lettelser for kommunerne, da det herefter alene afhænger af datoen for opholdstilladelsen, om en flygtning er omfattet af refusionsordningen.

Til nr. 8

Ændringen er redaktionel.

Til § 2

Efter forsøgsreglerne skal hjælpen ved overgang til anvendelse af forsøgsmodellen gradvis tilpasses over en 3 måneders periode for såvel personer, der får mindre i hjælp, som personer, der får mere i hjælp.

Det fremgår af følgegruppens rapport vedrørende vurderingen af forsøget, at der er administrative vanskeligheder forbundet med den gradvise ændring af hjælpen.

Det foreslås derfor, at det sociale udvalg i stedet skal orientere de personer, der søger om hjælp efter 1. april 1987 om de nye beregningsregler, der træder i kraft den 1. juli 1987. Udvalget skal samtidig orientere om eventuelle konsekvenser for hjælpens størrelse.

Til § 4

Det foreslås i stk. 1, at socialforvaltningen får adgang til at aflyse tidligere tinglyste hæftelser. De pågældende har herefter mulighed for at kunne sælge en fast ejendom i fri handel, selv om pågældende ikke samtidig kan indfri en gammel gæld til det offentlige.

I forslaget stk. 2 præciseres, hvordan hjælpen skal beregnes til personer, der modtager kontanthjælp ved lovens ikrafttræden.